

[Mølgaard]

noget med politik at gøre. Tallene var korrekte, men det var altså også de tal, der antydede en relativt heldig udvikling. Jeg hørte ikke boligministeren antyde nogen tal vedrørende husprisudviklingen, lejeniveauudviklingen, renteudviklingen, subsidieudviklingen direkte og indirekte og dermed udviklingen i præmieringen af den ene eller den anden boligform, siden boligforliget blev etableret. Men vel, det kan være interessant at se boligministeren lægge disse tal frem i kommende forhandlinger og så se, hvad boligministeren kan få ud af det i retning af fornuftige konklusioner. Jeg stoler fortsat, indtil noget andet måtte være bevist, på, at den bedste vilje er til stede hos boligministeren, og vil bestemt holde fast på, at jeg tror, det er muligt at finde frem til den rigtige løsning, hvis der ellers kan mobiliseres politisk vilje i det parti, der opretholder dette lands regering i øjeblikket.

Wilhelm (VS):

Boligministeren sagde, at jeg havde givet nogle løsrevne eksempler på ting, der ikke gik så godt. Det er rigtigt, at det har jeg, men han sprang lidt for let og flot, synes jeg, hen over, at første halvdel af min fremstilling ikke var enkeltteksempler, men drejede sig om den helt generelle boligpolitiske udvikling på de store områder, idet jeg nævnte, at nybyggeriet faktisk er blevet halveret på tre år, at det almennyttige byggeri er blevet halveret inden for de sidste fire år, at huslejerne – ikke kun i Godsbanegade og ikke kun enkelte andre steder, men generelt – har taget den drejning, de har, at disse mange lejestigninger helt tilbage til 1966, som har været motiveret med opretnings- og vedligeholdelsesopgaver osv., ikke har ført til nogen bedre vedligeholdelse eller opretning i den ældre boligmasse, at det står ringere til, end det gjorde dengang osv. osv. Helt generelle ting, som ministeren overhovedet ikke kommenterede.

Lad mig så tage fat på noget af det, han kommenterede.

Ejerlejlighedsloven. Ministeren sagde, at der ville jo komme forslag som bebudet, hvis den ikke slår til. Man må nok spørge: hvad er det, der skal til, før ministeren og regeringen mener, at de stramninger fra i foråret ikke slår til? Nu har vi påvist det ene eksem-

pel efter det andet, og jeg har påvist her uimodsagt, at de ting, der er kritiseret i det ene og det andet og det tredje eksempel, ikke har noget som helst med overgangsordningen at gøre undtagen rent proceduremæssigt, men i deres indhold kan fortsætte uændret med den permanente lovgivning, og at der ikke fra ministeriets side heller i den permanente lovgivning er lagt nogen hindring i vejen eller bare taget afstand fra det, der af alle med rette er blevet betragtet som fupmoderniseringer. Hvad er det så, der skal til? Kunne ministeren bare antyde, hvad han mener der skulle til, før han ville konkludere, at disse stramninger fra i foråret ikke har slået til?

Mariagervej i Randers. Projektet er besigtiget af forskellige sagkyndige, siger ministeren, og dette projekt kan »tåle« en sådan vurdering. Jeg kan i hvert fald forstå, at ministerens partifælle hr. Otto Mørch, som har noget i klemme i det område, ikke delte ministerens opfattelse. Han mener ikke, at det kunne tåle det. Han undskyldte sig i går med, at det var, fordi man var blevet presset af de borgerlige partier til at lave et dårligt ejerlejlighedsforlig, men den presse befinder socialdemokratiet sig ikke længere i, hvis det ikke selv vil. Ministeren siger, at han har set tegninger og vurderinger og ting og sager. Jeg har også set tegningerne, og den knast, som ministeren undskylder, vokser ud midt på en langvæg i det soveværelse, som er spoleret. Når ministeren siger, at han finder, projektet kan »tåle« en sådan vurdering, så er det, man begynder at spørge sig selv: hvad skal der så til, før de betingelser, som statsministeren opstillede i åbningstalen – »hvis det viser sig, at stramningerne ikke er tilstrækkelige« – efter boligministerens opfattelse er til stede?

Svend Trøsts Vej. Den er kondemneret for år tilbage. Ja, det ved vi alle sammen. Den blev kondemneret, som der står i kendelsen, for uafhjælpelige mangler. Men det forhindrer altså ikke, at man bagefter, når man har fået den tømt for lejere, har unddraget sig 5 års forpligtelsen, har unddraget sig tilbudsforpligtelsen, får lov til alligevel at afhjælpe de uafhjælpelige mangler og udstykke ejendommen. Kan ministeren ikke se, at den fremgangsmåde opfordrer ejerne til at lade ejendommene forfalde, den opfordrer ejerne til at lade ejendommene køre så dårligt, at de uundgåeligt bliver kondemneret? Hvorpå de